

Nakon što smo u posljednjem prošlogodišnjem broju (br. 90) objavili kraći prilog o jubileju Digitalne biblioteke crnogorske kulture MONTENEGRINE, početkom ove godine je o svojevrsnoj kulturnoj kapiji Crne Gore i njenom uredniku gospodinu Vesku Miloviću bilo pisano odnosno bilo riječi i u crnogorskim medijima (23. januara u MONITORU i na portalu CAFE DEL MONTENEGRO, a 26. januara u POBJEDI); 30. januara je na RT Crne Gore o MONTENEGRINI govorio i urednik njene rubrike HUMOR – SATIRA – KARIKATURA, poznati crnogorski humorista i satiričar gospodin Veljko Rajković (video zapis dostupan je na adresi <http://montenegrina.net/internet-i-press-clipping/>) i, između ostalog, iznio podatak vrijedan svakog divljenja: broj posjetilaca portala MONTENEGRINA je sa 7.000 u 2004. godini narastao na 920.000 u 2014. godini!

U ovom broju, u namjeri da o istinskom čuvaru digitalne riznice kulture Crne Gore – kako smo u broju 90 bili nazvali gospodina Milovića – saznamo i ponešto od onog što u tim medijskim priložima o njemu nije bilo rečeno, zamolili smo ga da još štogod kaže o sebi, iskreno se nadajući (parafrazirajmo jednu dobro poznatu izreku) da se neće desiti da ono što jedan urednik pita ne može ni sto drugih urednika da odgovori! Uostalom, nije li iskrena želja da bliže upoznamo urednika portala na kojem se najavljuju ili objavljuju brojna događanja vezana za crnogorski korpus u Hrvatskoj – najmanje čime bismo mu se pokušali odužiti?

«KO ME ĆERA O DA UČIM ZA UREDNIKA!»



**Urednik MONTENEGRINE
Veselin Vesko Milović**

Z.D.: *U broju 90 naši čitaoci su o Vama saznali zapravo samo da živite u Budvi i da radite kao profesor Osnova tehnike i Informatike, da ste izvan redovnog posla aktivni u neprofitnim projektima i da ste urednik i webmaster portala MONTENEGRINA. U uvjerenju da bi vrijedilo bliže upoznati prosvjetnog radnika koji je svojevremeno ušao u najuži izbor za najveću nagradu u oblasti prosvjete „OKTOIH“ (kako je zapisano u Ljetopisu OŠ „Stefan M. Ljubiša“ u Budvi) i postao urednik Kulturne kapije Crne Gore, zamolili bismo Vas najprije za kraću biografiju.*

VESKO MILOVIĆ: Što se tiče moje biografije, ona je zaista kratka, uzimajući u obzir posao kojim se bavim: rođen sam 1957. godine u Nikšiću, a od 1985. živim i radim u Budvi, kao profesor Osnova tehnike i proizvodnog rada i Informatike ... Praktično svi prosvjetni radnici su sa kratkom biografijom, jer sama profesija čini da se čovjek nekako začauri i iz godine u godinu ponavlja. Nakon

određenog broja godina postaje iskusniji, snalažljiviji u poslu, ali to ponavljanje sa neznatnim promjenama, utiče da prosto čovjek počinje da nazaduje, a o napretku se teško može govoriti. Da ne bih došao u takvu situaciju, uvijek sam sebi nalazio nešto da radim van redovnog posla što bi me na neki način relaksiralo i dalo mogućnost za neki kreativniji pristup poslu. Ranije, bio je to neki vannastavni rad sa decom u nekim oblastima tehnike koji su i njima i meni bili zanimljivi, a u zadnjih deset godina rad na raznim portalima ...

Z.D.: *Ipak, usuđujemo se pretpostaviti da je postojao valjan razlog da prvi nastavnik Tehničkog obrazovanja u Crnoj Gori koji je dobio diplomu „Najuspješniji mentor“ – postane urednik ne baš tehnički orijentisanog portala?*

VESKO MILOVIĆ: Da, to je ono što život režira. Posvećen sam svom poslu, bez obzira koliko je u ovom društvu i vremenu posao u prosvjeti degradiran. Nijesam mogao ni pretpostaviti da ću uz taj posao raditi i ovo što radim. Naime, na mjestu urednika projekta **MONTENEGRINA** (za koji je ideja potekla 2004. godine od grupe naših ljudi koji žive i rade u dijaspori) zamjenio sam sina Bora, koji upisao poslije-diplomske studije u Briselu i paralelno radio da bi sebe izdržavao. On je vodio računa o **MONTENEGRINI**. Međutim, posao i studije nijesu mu dozvoljavale da to i nastavi. Postojale su samo dvije varijante ili da se ugasi **MONTENEGRINA** ili da ja preuzmem ulogu i urednika i svega ostalog. Ovo prvo nikako nijesam htio da dozvolim i onda je ostala samo jedna varijanta. Tako sam neplanirano postao urednik.

Z.D.: *Znači li to da je – poslije sinovljevog odlaska u Brisel – u **MONTENEGRINI** „spala škola na jedno slovo“?*

NAJAVE REPORTAŽE IZVJEŠTAJI »



Zagreb – Obilježavanje 520 godina OKTOIHA i predstavljanje GRAFIČKE MAPE "OKTOIH 1494-2014."

Vijeće crnogorske nacionalne manjine Grada Zagreba i Društvo Crnogoraca i prijatelja Crne Gore „Montenegro“ Zagreb organiziraju obilježavanje 520 godina OKTOIHA, knjige iz prve

državne štamparije na svijetu, i predstavljanje... [dalje »](#)

IZDAJAMO NOVO



OKF – Izašao treći ovogodišnji broj časopisa za književnost, kulturu i društvena pitanja Ars



Novo na sajtu www.grbalj.org

Na MONTENEGRINI je bilo najavljeno i da će 520-ta godišnjica od pojave OKTOIHA PRVOGLASNIKA biti u Zagrebu obilježena predstavljanjem Grafičke mape OKTOIH 1494-2014 akademskog slikara Dimitrija Popovića, a u organizaciji Vijeća crnogorske nacionalne manjine Grada Zagreba i Društva Crnogoraca i prijatelja Crne Gore „Montenegro“ Zagreb

VESKO MILOVIĆ: Da, ali je od prvih dana razvijan danas bogat saradnički program **MONTENEGRINE**, a imena naših brojnih saradnika dostupna su na sajtu naše nevladine organizacije (<http://infomont.org/>). Naime, jako cijenimo rad svih onih koji pravilnim odabirom i slanjem priloga žele da nam pomognu da ovaj projekat bude što kvalitetniji na zadovoljstvo svih onih koji ga posjećuju i kojima je prava informacija o Crnoj Gori potrebna, pa kad već nismo u mogućnosti da na drugi način nagradimo saradnike, želimo makar da javno saopštimo ko nam to pomaže u ovom nimalo lakom, ali mislimo potrebnom poslu za Crnu Goru.

Z.D.: *Želite li se ovom prilikom dotaći i pitanja finansijskih sredstava ili – kako bi se to tehničkim jezikom precizno opisalo – portalovog stalnog „probijanja na nulu“?*

VESKO MILOVIĆ: Često smo isticali kako nismo u mogućnosti da na konkursima i na druge načine obezbijedimo sredstva za brži razvoj portala. Krajem prošle godine objavljeni su rezultati o dodjeli sredstava za nevladine organizacije. Naravno, mi smo po ustaljenoj praksi dobili 0 € ...

Z.D.: *Sva je prilika da nijeste ispunili neke od postavljenih kriterijuma pri – kako se to lijepo kaže na svim jezicima štokavskog sistema – apliciranju na projekte?*

VESKO MILOVIĆ: Biće da je tako, premda je jedan od tri najvažnija uslova koja je trebalo ispuniti da bi se dobila sredstva bila – društvena korisnost projekta! Kome još treba objašnjavati ima li ovaj projekat društvenu korisnost? Ipak, iako bez sredstava, baš se lijepo osjećamo. Naime, želimo da na taj način izbjegnemo bilo kakav uticaj na uređivačku politiku portala i ostanemo „svoji“, što u Crnoj Gori baš i nije lako. Kad bi se odrekli od ovoga „svoji“, mislim da ni sa sredstvima ne bi bio problem.

Z.D.: *Koliko god se Vi klonili politike – od uredničke politike ne možete pobjeći! A može li jednom pripadniku nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj biti dopušteno da kao glavnu odliku te Vaše politike istakne multikulturalnost, multietničnost, multijezičnost ... ?*

VESKO MILOVIĆ: U periodu koji je za nama, držali smo se principa da se na **MONTENEGRINI** objavljuju sadržaji koji se odnose na Crnu Goru. Ako to nije slučaj, neophodno je da je autor iz Crne Gore ili ako je izvan da ima crnogorsko porijeklo. Već smo na **MONTENEGRINI** objavili dosta tekstova i naučnih radova koji su pisani ekavicom, a potiču od autora iz Srbije koji su svoje radove vezali za istraživanja na tlu Crne Gore ili pišu afirmativne tekstove o Crnoj Gori. Navešću divne eseje Ramiza Hadžibegovića (*Sofra, Muštuluk, Merak ...*) koji su pisani čistom ekavicom. Po nekoliko mjeseci u toku godine provodi ođe u Budvi. Kad iskoristim malo vremena, u večernjim časovima, prošetamo i dobro se ispričamo. Nikad mi nije smetalo njegovo *sj* niti njemu moje *ś*. Drugi primjer je recimo dr Zlata Marjanović koja je napisala niz naučnih radova o tradicionalnoj muzici Crne Gore. Rođena je Srbijanka i naravno piše isključivo ekavicom. Objavili smo dosta njenih radova, saradujemo, kontaktiramo vrlo često i kad dođe u Crnu Goru, vidimo se i popričamo.



**Knjige koje je MONTENEGRINI darivao
Institut za crnogorski jezik i književnost**

vidim brzinu rada pošte i poštara. Časopis je za 10 dana stigao iz Zagreba do pošte u BD. Od pošte, koja je inače na neka 2 km od mog stana, još 5 dana. Od kad su poštarima kupili motore, sve kasnije stiže pošta. Prije bi Joksimski donio poštu iz Šavnika, no ovi savremeno opremljeni pošтари.

Z.D.: Nema sumnje, odužili ste se društvu! Ali, da li ste se odužili i rodu?

VESKO MILOVIĆ: Jesam! Moji bratstvenici su se „zabrinuli“ da mi i pored ovoliko posla ne bude dosadno pa su me rođački ubijedili da nešto uradim sa porodičnim stablom, odnosno sa podacima koje je više od deset godina sakupljao jedan moj rođak. U ovom vremenu, učinilo mi se najbolje da to bude nešto na internetu kako bi ti podaci bili svima dostupni radi što lakšeg dodavanja i izmjena zbog grešaka koje se neminovno javljaju prilikom prikupljanja podataka za ove namjene. Došao sam na ideju da formiram sajt www.milovici-banjani.me i da na njemu postavim sve te podatke, tako da se mogu dodavati novi i bez većih teškoća vršiti izmjene. 2011. godine sam krenuo sa tim i neđe oko 15 mjeseci mi je trebalo da organizujem i postavim sve podatke. Sad skoro svakodnevno pristižu nove informacije i izmjene za već postavljene.

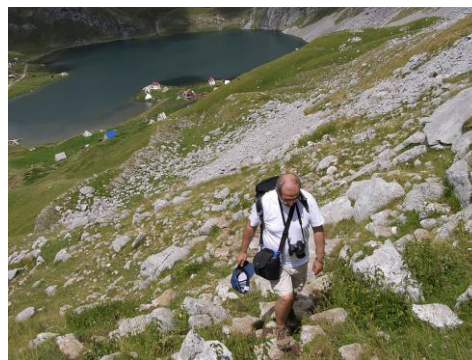
Z.D.: Odista se silno nosite sa svim tim bremenom!

VESKO MILOVIĆ: Već sam pomenuo da je, zbog prezauzetosti, sin Boro morao da donese odluku da veći dio poslova vezanih za **MONTENEGRINU** definitivno prekine. Ja sam morao da biram između dvije opcije: da prihvatim i tu obavezu ili da **MONTENEGRINA** prekine put kojim je već veoma dobro išla. Niti mi je uredništvo pripadalo gledajući moju struku, a nijesam se ni obradovao tome pored postojećih poslova. No, šta je tu je – nemam se što žaliti. Sad se sjetih kako je moj prvi direktor imao običaj da na razne primjedbe nastavnog osoblja kaže: «Mislite vi da je meni kao direktoru lako!». Poslije više takvih ponavljanja, dosadi jednom kolegi pa mu reče: «Ko te ćerao da učiš za direktora?». Eto otprilike i ja tako: «Ko me ćerao da prihvatim da budem urednik?» ili, kako bi to ovaj moj kolega rekao, «Ko me ćerao da učim za urednika!».

Z.D.: Ugrabite li kad da malo počinete od tog tempa?

VESKO MILOVIĆ: Kad ugrabim pješačim; nedavno sam posjetio Kapetanovo jezero i prepješačio nekih 15 km, a ovih se dana spremam za odlazak na Taraboš, brdo koje je možda poznatije u Crnoj Gori nego li u Albaniji.

Z.D.: Srećni Vi put, ali i brzi povratak uredničkim dužnostima na radost sve brojnijih posjetilaca Vašeg portala.



Poviše Kapetanovog jezera

*
* *
*

*Ekipe **MONTENEGRINE** je, u međuvremenu, u putopisu prepunom utisaka i lijepih fotografija (dostupnih na internetskoj adresi www.montenegrina.net) zabilježila planinarenje preko Taraboša – pješačku turu satkanu od emocija i pitanja ...*